

Polat Sarıgöl

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.07.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ada

Gölgeni hatırlıyorum
İlk kızmaların burukluğunu
Şaşkınlığının telaşı
Bir ada kahvesi önünde
Güneşe yatmış kediler
Miskinliğin en derin rüyasında
Sen düşersin aklıma
Yalnız ölme fiili kurarım hecelerim de
Kızarsın...
Dökülür deniz önüme
Şaşkınlığım, utanırım
Dağılırım
Toplayamaz gözlerin....

(2014)

Polat Sarıgül

Aşk

Çünkü
Aşkı aramak tanrıyı aramak gibidir
Dergahdaki neyin teslimiyeti
Mütteka sabrı beklemelerde
Uyanık gözlerden derin rüyalara akardın
Anlardin sonsuzluğun ritmini
Acımasız yakamozların renklerinde
Olmak için maviye kıyardın

(2014)

Polat Sarıgül

Ayın Karanlık Yüzü

Bir adım ötesinde ölmüştü kırlangıçlar
Islık hüznü var bu tren raylarında
Metalik bir serzeniş;
Bir bıçak gibi saplanır alnının ortasına
Kanarsın nehirler kadar

Sığar mı adımların kaldırımlara
Bir vapur masumiyeti gözyaşların
Ne dense boş
Yüzüne iner yağmur telaşı
Akar gider kalbim kadar

Ayın karanlık yüzü düşlerim
Ah şapelin duvarındaki yalnızlık
"İnsan sevdiğini öldürür bazen"
Farkına varmadan
Ölür....

(2013)

Polat Sarıgül

Aylan Bebek

O mavilikler o kadar mı hoyrattı
Küçücük ellerine nasıl kıydı
İnsanlar öleli çok oldu...
Ya tanrı
Umursamadı mı seni çocuk

(2015)

Polat Sarıgöl

Beklemek

Herkes bir şeyler bekler
Ama herkes
Bekleriz bir batoz gibi
En derinde
Maviden de öte
Ben ise
Seni beklerim

(2014)

Polat Sarıgöl

Berkin'e

O çocuk
Göğün en mavisi
bulutların en beyazı
düştü
yedi tepede
toprağa

ebabil kuşu gibi
aldandı enginlerin büyüüne
bırakıp gitti bizi

ah çocuk
bir masalın ortasında
Gözlerden uzak
bir rüya da mısın
şimdi...

(2014)

Polat Sarıgül

Bilmezdim

Bilmezdim
Gecenin bir vakti
Gökyüzün de hangi yıldıza baktığını
Uzaklığın Dünyanın öbür yarısı
Derdim ya bir yıldızı olmalı insanın
Zayıf ışığın da ısınmalı ellerin
O yoksul dağ köyünde
Huzurlu köpek ulumaları
Ve ben uyumalıyım rüyana
Düşlerimin matematğinde
Seni hatırlamalıyım
Baktığın yıldızın ışığında
Üşümeliyim

(2013)

Polat Sarıgül

Bir Ana Ait Her Şey

Bir ana ait her şey
Karıncalar karmaşasına dönerken
Asfaltın kenarından patikaya doğru
"Für elise" çalar köşedeki kitapçı
bir hüzün dağılır etrafa
Suskunlaşır her şey
Sen suskunlaşırsın
Duyabiliyorum,
Görebiliyorum,
Hissedebiliyorum seni
Titrek bir alevın telaşı gibi narin bedenin
Her dokunuş ölümcül bir deprem
Faydası yok iç çekişlerinin
Göğüs kafesindeki son nefes tükenmeden
Ben gitmeliyim artık
Sokağın köşesinde yarılındı sigaram
Buğulanmış camdan bakarken sen

(2015)

Polat Sarıgül

Bir Konuřsak

Bir konuřsak rüzgar olur
Yüzümde
Dilimde hecelenir ismin
Ara ara ağaçlara konuřurum
Sesin yoksa
Sonra
İstanbul'un göç rotasından
Sen gelsen
Yağmur olup yağsan bana
Görsem yüzünü ezberlesem
O sokağın başında
İlk sözcüklerimizi duysa tüm şehir
Anlamasalar ne söylediğimizi
Bilinmeyen bir dilin rahatlığında
Seni sevsem

(2013)

Polat Sarıgöl

Bir Levrektim Ben

Bir Dalyan da
Yaşayan bir levrektim ben
O muhteşem kapıdan girerken
Şaşalı törenler yapılmıştı
Mutluluk öldürebilirdi beni
Mavilikte sarhoştum şimdi
Derin bir huzur vardı içimde
İşte böyle bir andı
Önce ağlar sardı etrafı
Sonra plastik iplikler kesti
Altın sarısı pullarımı
Çekip aldılar beni
Güneşin alanına serdiler
Üç bıçak kesigi ile
Tuza bandılar
Aktı kanım bedeninden
İyice çekildim içime
Sonra bal mumuna sarındım
O mavi koyda
Akdeniz rüzgarlarında
İpe seriliyim şimdi

(2016)

Polat Sarıgül

Bir Sokak Boyu

Bir sokak boyu her Şey
Sandalyeler, masalar
Duvardaki iz
Camdaki leke
Bir sokak boyu
UnutulmuŐ anlar
KederlendiĐin zamanlar
SaĐ token, kirpiklerin
Bir sokak boyu
Bir sokak boyu
Hüzün, ölüm ve sen
Tamtamları
Cehennem köpeklerinin
Ve
Peygamber çiĐekli
Soluk alışların
Bir sokak boyu

(2014)

Polat SarıĐül

Birgün ve Ben

Bir boşluğa asılı durur gözlerim
Okşar yanaklarımı evvel zaman rüzgarları
Sen beni seversin usulca
Ben seni özlerim
Öylece ezilirim gölgemin anlamı altında

Çeker kılıcını yürür kavim askerleri
Dayanmaz kırılır kelebek kanatlarım
Sarıyorum su damlasına uçarım
ve
Serin bir sabahta düşerim kubbelerine

Polat Sarıgül

Birgün ve O

Bugün
Bütün yokoluşların
Bir kelebek
Zaman çok uzun kanatlarımda
Ölüm ise çok yakın tiktaklarında
Haydi yapraklarını sür yanaklarıma
Gölgeni düşür naif parmaklarıma
Aksın yeşil kınası damarlarıma
Haydi bana bir masal anlat
Bilmediğim...
Gözlerime çiğ insin, serin
Rahatça uyumalıyım
Dingin
Başka dünyaların şarkıları okumalı dudaklarım
Ben birgün kelebeğim
Kocaman ömrüm
Birgün

Polat Sarıgül

Bu Mu Hayallerin

Bu mu hayallerin
Korkak adımlarla yol ettiğın yollar
Senin mi?
Kırıldın mı rüzgârlara
Kuzeyde
Yosunlaşmış raylardaki yalnızlık
Eteklerini topla ay ışığında
Ayakların yanmadan
Ellerin tutuşmadan
Ölme
Ölme
Üstünde yıldızlar varken
Söndürme içindeki gündüzü
Ahhh ne eylersin uzakları
Karinanın aldatıcı renklerini
Ne kadar derinleşti içindeki çukur
Diken battığı yerden çıkar
Düğme tutmaz iki yakayı
İki kalbe aşk yeşermez topraklarında
Aklın senden uzak
Oynaşır renkler yüzeyinde
Hapsettiğın gece perileri kaçmak üzere
Görmüyor musun?

(2016)

Polat Sarıgöl

Bulut Düşlü Çocuklar

Bıraksalar
Gök yarılacak
O bulut düşlü
Çocukların gözlerinde
Ve
Çiğlikları kalacak tanrının
Şengal'de
Gazze'de

(2014)

Polat Sarıgül

Bulut Geçti

Bir bulut geçti uzaktan
Vakur bir havası vardı
Acelesi yoktu
Mavi
Rengini verdi
Rüzgâr ise sesini
Dolandı durdu öylesine
Kentinde
Uzağımdasın ya
Onun gözlerinden baktım sana
Ulaşır belki yağmurlarım bahçene
Çiçeklenir limon ağacın
Mevsimine döner rüyaları
Anlıyor musun...

(2016)

Polat Sarıgül

Cam Kırıkları

Her çarptığımızda o duvara
Ruhumuz kanar
Dağılırız cam kırıkları gibi
Paramparça
Bir sokak lambası altında
Gece keleşi gibi
Telaşlı ve Ürkek
O parlak ışığa büyüleniriz
Çarpıp, çarpıp geri döneriz
Aşkın karanlığına
Koştuğumuz, konuştuğumuz resimlere
Ölürüz...

2013

Polat Sarıgül

Çocukluğumda

Çocukluğumda
Gölgemi ilk fark ettiğimde
Şaşkınlığım bir oyuna dönüştü
O beni ben onu kovaladım
Gökyüzü kocamandı
Mavi kocamandı
Bulutlar kocamandı
Beyaz kocamandı
Ve her şey kocamandı
Sonbaharda
Göçe hazırlanırken kuşlar
Neşe azalır
Huzur artardı
Ben kısalır, gölgem uzardı

(2015)

Polat Sarıgül

Diastolik-Sistolik

Kadıköy halitağa caddesinde
Miskin bir sonbahar güneşi
Çok uzaktan
İsitiyor kalplerimizi
Araya hafif bir rüzgar giriyor
Makam Neva Peşrev
Bir ben vardım orada
Bir de yalnızlığım
Damarlarım çatlayacak gibi
Kanımın sesini duyuyorum
Akışkan, sabırsız...
Ondört doksanbeş diastolik-sistolik değer
Eylülün hüzün kesiği değse
Boşalacak bütün irin
Ve benim aklımda
Ardıç kuşları
Onları düşünüyorum
Kadıköy halitağa caddesinde
Miskin bir sonbahar güneşi
Bir ben vardım orada
Bir de yalnızlığım

(2016)

Polat Sarıgül

Dolanıp Duruyoruz

Dolanıp duruyoruz
Ruhunu kaybetmiş göller gibi
O uzak ormanda
Derinliğini yitirmiş zaman
Ölmüş aşklarımıza ağlıyoruz

(2014)

Polat Sarıgöl

Döngü

Düştüğün de yere yaprak
Hafifler mi ağaç
Hüzünlenir mi, ağlar mı,
Daha mı köklenir toprağa
Anladım bu bir döngü
Yer açıyor yaprak gelecek mevsime
Daha da kökleniyor
Rüzgar her zaman serseri esiyor
Uğulduyor kalbim
Bulutlar da telaş,
Kuzey oluyorum
Dün akşam ayın rengi çok güzeldi
Mavi, kırmızı, turuncu,
Yalnız gökyüzünde çok bulut vardı, ay görünmüyor; dedi
Bir ses
Bilemedim o sesin sahibini
Sahi kimsin sen
(.....)

(2015)

Polat Sarıgül

Duvarın Gözyaşı

duvarından düřtüđüm de
kafamın içinde kendi sesimi duydum
ilk defa
kendi sesimi
anladım;
seni çok sevmişim

(2013)

Polat Sarıgöl

Dünyanın Gözyaşı

Susmak en iyisi
Kör, sağır, dilsiz
Bir duvarın dibinde
Ya da bir dağın yamacında
Hıçkıra, hıçkıra
Ağlamak gerekir
Bu ruhsuz dünyaya

(2016)

Polat Sarıgül

Eski Zaman Masalı

Adam çekti vurdu hayalini
Eski zaman kanı siyah aktı
Akşama doğruydu
Uzayan gölgeler boyu
Cumbalı evler
Huzur doluydu
O kentin kaldırımlarında
Adam
Eski zamana baktı
Akıp giden kendi kanıydı

(1998)

Polat Sarıgöl

Gecenin İkisinde

Gecenin ikisinde
Gökyüzünde sıra, sıra yıldızlar
Sen mi aklıma düştün ne
İçim titredi
Sonra serinliktendir dedim
Gecenin ikisinde

(2015)

Polat Sarıgül

Gölge

İki gölge
Bir ışık
Sahnede
Seni görüyorum dedi kadın
Seni görüyorum dedi erkek
Son gölge oyunun da
Bir ışık
İki gölge

(2013)

Polat Sarıgül

Gözlerinde

Bütün ışıkları sönmek üzere
Uzak yıldızların
Hiçliğin kıyısında
Son bir sıcaklık
Gözlerinde

(2014)

Polat Sarıgül

Hayat

Hayata rol kesemezsin
Ancak o sana rol keser
Kenara çekilin baylar, bayanlar
Sahne onun...

(2015)

Polat Sarıgöl

Hiç Olsam

Bir bağırsam
Avazım çıkıncaya kadar
Yerle gök arasında
Kaybolsam
Sarınsam bulutlara
Ve beni taşısa rüzgarlar
Bilinmezliğin ezgisini çalsa kemanlar
Hiç yaşamamışım gibi
Hiç olsam

(2014)

Polat Sarıgül

İzler

Bir anlamı olmalı bunun
Uzayan gölgemin ardındaki hüzün
sigaramın duman, yüzümdeki kesik
Dokunmalı mı ellerim ellerine
Sonsuzluğun metafiziğinde...

(2013)

Polat Sarıgül

Kedimle Konuřmalar 1

O gidince
Sen tekrar güler misin?
Dedi
Kedim
Ya sen miyavlamayı dedim
Elindeki çizikler iyileřince
İçindeki acı derinleşecek dedi
Sen gülmeyi
Ben miyavlamayı unuturum...

(2013)

Polat Sarıgöl

Kedimle Konuřmalar 2

O çok özlemiřti beni
Ben de onu
Sarıldık kadim dostlar gibi
Sıkı sıkı
Sonra uzun uzun pmeler
Hele beyaz alnından
Kedimin
Tırnak çıkardı bir iki kez
Kıyamadı bana
Sıgamadık birbirimize
Sarmař dolař
Dolandık durduk saatlerce
Dolandı durdu dünya
Dolandık durduk....
Derviřin mabedinde

(2014)

Polat Sarıgl

Kendini Af Etme

Yüzler telefon ekranında
Dağılıp gidiyoruz o incecik camda
Soğuruyor ruhumuzu
En dibe alıyor kalplerimizi
Yalanların mutluluğudur
Yüz çizgilerindeki tebessüm
İnanmak istediğindir
Kulağına fısıldanan
Araf'taki sen
Görmek istediğindir ekrana akan
Kaybedilmiş ruhundur aslında
Şana göz kırpan
İnanma ölü aşıkların fısıltısına
Sümsük kuşlarının kanatlarını kuşan
Bırak uçurumdan kendini okyanusun soğuk sularına
Maviliklerini kuşan
Yoksa
Kendini af etme
Kendimi af etme

(2016)

Polat Sarıgül

Kıyam

Öyle bir kıyam ki
Yer gök ağladı
İki vadi de
Kırk çığlık
Kırk kapı
Koparıldık
Öldürüldük
Önce çocuklar
Sonra kadınlar
Ve Bütün Acılar
Bir çukur da
Mitralyöz ateşinde
Kırıldık
Sesimiz,
Sesimiz Yankılandı sarp kayalar da
Sonsuzluğun vicdanında
Süngülandık
Kırmızıya döndük
Döndük semalarda
Aktık Munzura

(2014)

Polat Sarıgül

Kıyı

Çünkü
Sen
O kıyıda
Yosun tutmuş
Batık gemiye bakıyordun...

Çünkü
Ben
O batık gemide su damlası
Derin sessizlik
Ve bir hiçtim...

(2006)

Polat Sarıgöl

Kıyıda

Bildiğin bir yer de kaybolursun
Kendini bile bulamazsın
Nedensiz sıralanır yollar, duraklar, metro istasyonları, kalabalıklar
Anlamsızlaşır he şey
Hatırlama telaşı sarar her yanı
Yağmur bile havada asılı kalır
Haber bültenleri, reklam spotları, bannerlar
Satın alma emirleri verir
Tüket komutları arasında
Aşk sözcükleri masum değil
Tirmalıyor kulakları

Al-sat
İstesen git
Geri dönerse benimdir...

Shakespeare küflenmiş bu kalplerde
Sait Faik adasında hapsolmuş
Yeni haritalar çizer "son kuşlar"a
Delinin kürkçü dükkanıdır akıl hastanesi
Neyzen üflemezince hafiflememiş ruhlar
Galata'da bir hayalettir Bedri Rahmi
Bir binanın ruhudur bazen
Muhallebi dükkanın da sırlanır bazen
Meraklısı arar bulur
El almak için

Ahhh ne zormuş meğer nefes almak
Bakırcı körüğü gibi çalışsa da ciğerlerin
Bir dirhem oksijene hasrettir gözlerin
Bir kıymık gibi batır
Battıkça kanar gözlerim

Bir hikayeci
Işığın kör ettiği yerden
Anlatmaya başlar
Görmek imkansız
Poe'nun "aya yolculuk" hikayesinden
Bana değilmiş meğer
Gece uyusun diyeymiş

Kıyıda
Kadıköy Mendireğe doğru
Gazete kağıtlarına sarılı alkolün
Beynimizi fethettiği yerde
Bir denizkızı
Masal anlatır ölü sevgililere
Zaman ruhunu yitirir
En dibe çeker aldatılmışı
Son bir serenat ufukta
Son bir nefes
Yavaş yavaş hafifler göğüs kafesin

Yavaş yavaş
Kaybolursun
Benliğinde

Polat (2017)

Polat Sarıgül

Kuzey Rüzgarları

Bir çığlıktır İstanbul
Kuzey rüzgarları hüzün taşır
Kıyılarına
Mendireklerde ölür arkaik martılar
Bir uğultu bir sohbet rakı masaları
Geçmiş zaman kipidir ilk öpüşmeler
İlk onlar vurulur
Ucuz sohbetlerin büyüünde

(2014)

Polat Sarıgül

Kül ve Gece

Külü geceye ört
Gizle kalbindeki ateşi
Yarın gün başlamadan
Kavak ısıklarını rüzgâra asmadan
Kendini tekrar yak
İlensin üstündeki saten elbise
Taş baskıdaki mürekkebin rengi
İstanbul mavisini olsun

Külü geceye ört
Gizle kalbindeki ateşi
Parmaklarında demlensin sigara
Dumanında dağılsın fikrin
İşaret parmağında ortancaya küssün
Uzasın külün umarsızca

Çünkü
Bozkır gecelerine doğdun
İtir kokularıyla yıkadı annen
Kırk gün, kırk suyla kutsadı seni

O yüzden
Dokunduğun yer okyanus oluyor
Çoğalıyorum ellerinde
İki damla tere bakar sevişmemiz
Seni daha çok sevmem lazım
Sabaha daha çok var

Ezberlemeliyim her şeyini
Unutmamak için
Bir iz, bir ses, bir şey işte
Kalsın diye bana
Kalır mı?

Derler ki
Tanrı evrende bir titreşim
Bir hiç
Sen ise sonsuzluğum
Sonsuzluğun

Külü geceye ört
Gizle kalbindeki ateşi
Ve kendini yeniden yak...

(2017)

Polat Sarıgül

Lanet

hangi günahlarımız temize çıkarır bizi
bilinmeyen bütün dillerde tarif edilir mi yitirilmişlik
ölüm, bilinmeyen bir kavgadır aslında
kanlı ve belleksiz bir boşluk
bir ufuk çizgisidir
soluk alışların

kaptanlar açık denizlerde ölür
ve korsanların lanetidir mutluluk
şarap çelik tadında kuşanmış öfkelerini
hangi zamanın boşluklarına açılmış ellerin
ellerin, ellerin kutsal sunaklarda
kurbandır çocuklar
öldü çocuklar.....

Polat Sarıgül

Masal

uzak dnyaların Şarkıları gibi kalbim
adım, adım ezberledim
baştığın kaldırım taŐlarını
o bnyk aldanıŐ deniz kızına
son Őafađında ellerinin
Şimdi
kutsal sahilinde
Āekildi kanım bedenimden
aktı engin denizlere
yavaş ve sabırlı
boyadım,
boyadım masalı maviye

(2014)

Polat Sarıgöl

Maviden İzler

Ruhumu akıtsam denizlere
Karışsam sulara sessiz
Gösterişsiz
Mavi midir acı
Ya da soğuk

(2014)

Polat Sarıgül

Nefes

Bir nefes kadardır hayat
Göğüs kafesimizdeki derin bir ahh
Acı içinde
Bakabilmektir gidene...

(2015)

Polat Sarıgül

Nehir Hüzünü

Uzun yolculuklardan yorulduklar
Akan nehirler
Meşe ormanları
Umutları ve umutsuzlukları alıp
Bir ufuk çizgisine aktılar
Son göçmenlerdi onlar
Son kavim
Gölgeleri düştü dağların
Uzadı gölgeleri yolcuların
Karıştı bir birine
Bir öldular
Akşamın serinliğinde
Nehir uçurumlarının
Asiliğine aldanıp
Issızlıktan sonsuzluğa
Atladılar...

(2014)

Polat Sarıgül

Núria

Derin bir uykuya yatmış taşlar
Yüzyıllık bir sabır
Lahitlerdeki
Yedi uyuyanlar da yedi hüzün
Yedi kapı
Sırları erguvan ağacının
Kalbi kör bir kuyu
Bağırsan
Işıksız zamanların sonsuzluğuna
Sesi sana döner...
Uyuyanların

Gülse...
Dudaklarından yayılır sevinci
Burun kıvrımlarının...

Sorsan...
Evvelin de Núria söylencesi
Dağ göllerinin kadim kutsalı
Yüzü Ege
Kalbi Akdeniz
Elleri rüzgar...

(2014)

Polat Sarıgül

Núria'nın Bakışları

Ayın gün dönümüne yakın
Cırcır böcekleri seremonisinde
Yüzümdeki çizgilere asılı kalan bakışlarını
Alıp öpemedim

(2015)

Polat Sarıgül

O An

Kalbinin kırıldığı
O anda
Orada
Bağdaş kurup
Şonsuzluğun vadisine baktın
Öylece
Şimdi
Yüzünde
Rüzgar fısıltıları,
Deliliğin enginliği,
Ve
Kadim topraklar....

(2013)

Polat Sarıgül

O Sokak

Sokağının başında durdum
Gökyüzün de bulutlar vardı
Kuşlar da bir telaş
Göç yorgunu kanatlarından
Güneşin zayıf ışıkları sızıyordu camına
Perdeler tanıdıktı
Oradaydın
Biliyordum
Çok yakınım da
Uzansam dokunacaktım
Uzansam
Kırılacaktın aynam da

(2013)

Polat Sarıgül

Oyala Kendini

Tam köşede
Sinemaya doğru dönerken
Şıvası dökülmüş eski pastanenin
Önünde bekle beni
Gecikirsem eğer
Caddenin sonuna doğru göğe bak
Tam mevsimdir göçkün kuşların
Bir süre oyala kendini
Yelkovanın da
Zamanın

(2016)

Polat Sarıgül

Öylesine

Ne fark eder dedi bilge
Yaşayıp gidiyoruz işte
Bir başlangıç yok
Ya da
Bir bitiş
Öylesine
Dönüp duruyoruz
Eğile büküle

Polat (2017)

Polat Sarıgül

Rüya

Zor bir andı
Soğuk...
Dudakları titredi
Sevgisizlikten
Sonra
Buz kesti...

(2014)

Polat Sarıgül

Rüzgar

Saçlarına rüzgar gülü taksam
Güler misin
Akdeniz mavisi olur musun
Dedim ben
O dedi ki
İçe akıttığın hüzün
Gece karası kadar
Yıldız Gözlerinden
Bana bakar mısın
Bir masalın ortasında
Anlatıcı dedi ki;
Bırak kalsın öyle
Pencerede ki perde
Salınsın rüzgar
Bırak öyle

(2016)

Polat Sarıgül

Rüzgara Dönerken Saçları

O sokağın köşesinden
Rüzgara dönerken saçları
Kalbi titredi kelimelerin
Bir telaş sardı sözcükleri
O sokağın başında
Küle döndü bütün sigaralar

(2015)

Polat Sarıgül

Sabır

Sigarasından bir nefes çekti
Bütün havayı solur gibi
Anladım
Dervişler de ölür
Ve Sabır
Sadece hafifletir acıyı

(2014)

Polat Sarıgül

Saçların

Eğer bu kadar hilekar olmasaydı saçların,
Ayartmasaydı rüzgarları,
Dünyanın bütün sabahların da seni beklerdim,
O tepe de,
Bir arkaik heykel gibi.

(2015)

Polat Sarıgül

Sen

Bütün acılar Kahredici bir beyazlık
Sesin
Seşimiz havada kaldı
Çağların öncesinde
Evvel zamanın da
Öldüm ben
Sensiz Yolumu bulamadım
Ne yana baksam beyaz
Ne yana baksam
Sen...

Polat Sarıgül

Sevgi

Kadın;
Beni ne kadar seviyorsun dedi
Bir karıncanın adımı kadar dedi
Erkek

Polat (2014)

Polat Sarıgöl

Sır

Sana bakınca
Uzak galaksileri düşünüyorum
Kozmik aklın düzensizliğinde
Yeni gezegenler kuruyorum
Çalınmış zamanlarıma

Bana bakınca
Bir ağaç oluyorum bozkırda
Asfalt yola bakan o tepede
Yıldız çiçekleri topluyorum
Hüzünlü yolcuların mevsimlerine

(2013)

Polat Sarıgül

Sızı

Kapanır bütün kapılar geceye
Bilgelerin düş zamanına yakın
Yeni uzaklıklar yakınlıklar olasılığında
Bir sarkaç gibi
Bir o tarafa, bir bu tarafa
Gider, gelir beşeriyet
Hecelere dökülür
Yok olur sonsuzlukta bıraktığın izler
silinir...

(2010)

Polat Sarıgül

Sustu

Uzun, çok uzun sustu şehir
Sen giderken
Bir daha konuşmadı...

(2015)

Polat Sarıgül

Sustum

Sustum sadece
Bu acayiplikler karşısında
Biri koca dünya'mı dedi
Utandım o büyüklük karşısında

(2015)

Polat Sarıgöl

Tarifsiz

Çekilsin kanımız damarlarımızdan
Gözyaşlarımız kalbimize aksın
Öyle acısın ki canımız
Tarifsiz kalsın kelimeler utancından
Çocuklar ölürken...

(2015)

Polat Sarıgül

Terk

Gün kendini terk eder karanlığa
üçer beşer terk edilir sokaklar
kedilerin ve evsizlerin avuçlarında kalır gün
işte böyle bir zamandı
ağlamaklı tutunurken yaşamın yelkovanına
kırılıverir göz pınarların
haydi ne duruyorsun
ağlasana
ağla
beni de sürükle sularına
ölümüne olsun bu gece her şey
ölümüne

Polat Sarıgül

Unutun Gitsin

Biranın kapağından akrep yaparım
Önce hayalleri kendime satarım
Bir nörotoksik acı
Hafif bir bulanıklık
Sonra
Kendime şaşarım
Her seferinde
İkincisi gelir
Çoğalır gece
Karanlık daha da koyulaşır
Uğultu bir ses
İsrafil borusu tadında
Tedirgin kuşlar
Çiğlikler...
Bulutla kent arasında
Güvenli bir sığınak telaşı
Üçüncüsüne kapak olmuşum meğer
Unutun gitsin...

(2016)

Polat Sarıgül

Yalnızlık

(.....)
bu Őehirde nte otobüs durakları
yalnızlık taşır, yalnızlık taşır, ey kalbim
kırılır içimde bozkırlar, hüzn, tepedeki ağaç
ömrümüz kaç yolculuk, kaç sabah, bilinmez
(.....)

(2015)

Polat Sarıgöl

Zaman

(....)

Zaman küllendi ellerinde
Gözyaşların yüzümde kurudu
Kalbimdeki cennette...

Polat Sarıgül